ANATOMIA, FIZIOLOGIA ŞI BIOMECANICA

ŞTIINŢE CARE STAU LA BAZA TEHNICEI ATLETICE

Când cineva, savant sau neştiutor, încearcă să înţeleagă fenomenele din jurul lui, apelează la o ramură a ştiinţei, sau la o alta. Vrei să ştii ce este trăznetul, te adresezi meteorologiei. Eşti curios să afli dece ziua succede nopţii, vei fi lămurit de astronomie. Cauţi să cercetezi straturile pământului pe care trăim, şi transformările lor, găseşti toate indicaţiunile de care ai nevoie, în geologie.

Studiul din ce în ce mai aprofundat al fenomenelor a dus la o clasificare a lor, la o diviziune a ştiinţei. Problemele cele mai variate au fost încadrate, grupate şi etichetate ca aparţinând cutărei sau cutărei ramuri.

Şi ramurile cu substraturile lor se înmulţeau din zi în zi, ca rădăcinile unui copac, căci seva cu care se hrăneau, era dorinţa oamenilor, de a descoperi adevărurile.

Studiul corpului omenesc s'a împărţit şi el. Biologiei i-a rămas dreptul primordial, de a afla originea şi evoluţia vieţii. Fiziologia caută să descifreze legile de funcţionare ale corpului omenesc. Antonomia se mulţumeşte să-l surprindă la un moment dat şi să-l descrie în cele mai mici amănunte. Biomecanica îl consideră ca pe un mobil, încercând să-i fixeze mişcările în formule.

Dar, fiecare în parte nu descoperă decât aspecte ale corpului omenesc care este un întreg, ce nu poate fi împărţit. Prin originea lui, prin felul lui de viaţă, prin sensul existenţii lui, corpul omenesc ne apare ca un tot unitar, bine închegat şi indivizibil.

„Studierea lui se impune deci, a fi tot unitară şi nu împărţită în capitole separate de anatomie, fiziologie sau biomecanică, ce pot deforma concepţia justă şi utilă asupra corpului omenesc.

Un antrenor atletic nu trebuie să ştie anatomia, fiziologia sau bio-mecanica. El trebuie să privească şi să înţeleagă omul în mişcare, în ansamblul lui. El trebuie să ştie să interpreteze just formele anatomice, calităţile fiziologice şi posibilităţile bio-mecanice, coordonându-le şi corobonându-le.

Ori toate acestea se întâlnesc şi sunt posibile în studiul calităţilor atletice.

Spre deosebire de autorii francezi, care considerau că sunt patru calităţi şi anume: viteza, rezistenţa, forţa şi adresa noi numărăm şase calităţi atletice: viteza, rezistenţa, forţa, detenta, supleţea şi coordonarea. Studiind fiecare calitate în parte, vom adânci toate noţiunile de anatomie, fiziologie şi bio-mecanică legate de problemă. Astfel, antrenorul nu va rămâne numai cu o serie disparată de noţiuni, ci va avea posibilitatea să înţeleagă calităţile care stau la baza practicării atletismului. Noţiunile se vor preciza şi ele mai bine, deoarece sunt legate de criterii concrete, pe care antrenorul le are şi le va avea permanent în jurul său.

Necesitatea studiilor de anatomie, fiziologie şi bio-mecanică în practica atletismului a fost deabea în ultimul timp recunoscută. În U. R. S. S. acestor studii li se acordă o importanţă deosebită, ele stând la baza unei pregătiri temeinice.

Mina Dumbadze a recunoscut, după ce a doborît ultima oară recordul mondial la aruncarea discului, că datoreşte extraordinarele sale performanţe nu numai perseverenţei şi condiţiunilor de lucru, ci şi aprofundării studiilor de anatomie, fiziologie şi bio-mecanică, considerate de ea ca fiind elementele fundamentale pe care se bazează tehnica. Nicolae Ozolin şi Diacicov, ambii săritori cu prăjina de valoare europeană, sunt nu numai tehnicieni desăvârşiţi ci şi cunoscători profunzi ai anatomiei, fiziologiei şi bio-mecanicei atletice.

Exemplele ce se mai pot da sunt nenumărate, deoarece în U. R. S. S. fiecare sportiv este un tehnician şi fiecare tehnician un cunoscător al corpului omenesc.

Este indiscutabil astăzi, că pentru a te putea pretinde antrenor atletic, adică şefuitor al calităţilor omeneşti, trebue să ştii ce sunt aceste calităţi şi mai ales, trebue să ştii să le educi, fără a dăuna sănătăţii celor care ţi-au fost încredinţaţi. Lucru care nu este posibil fără prezentarea oricât de sumară, anatomică, fiziologică şi bio-mecanică a acestui tot unitar atât de bine închegat şi atât de indivizibil, care este corpul omenesc.

CLEMENT BACIU

IN COMUNA JEREAPA, LA POALELE TIBLEŞULUI

O ŞCOALĂ POPULARĂ DE SKI

VA FI ORGANIZATĂ DE JUDEŢEANA OSP BAIA-MARE

PROGRAMUL CURSURILOR • ORGANIZAREA TEHNICA • NUMEROASE GRUPARI ŞI-AU ANUNŢAT TRIMITEREA REPREZENTANŢILOR

In toată ţara continuă pregătirile pentru sezonul de iarnă.

Aceste pregătiri, duse cu o atenţie nemaiîntâlnită până acum la noi în acest domeniu, ne îndreptăţeşte să credem că vom avea un sezon mai bogat în realizări pe tărâmul sportului de masse decât oricare din trecut. Şi dacă în unele din sporturi s'a ajuns la un stadiu destul de avansat în acţiunea lor de popularizare, în ceeace priveşte sporturile de iarnă (ski, hockey, bobsleigh) această acţiune trebue purtată cu o mărită sârguinţă.

La poalele munţilor Tibleş şi Gutin...

Intr'o poziţie naturală cum nu se poate mai nimerită pentru ski — mai precis în comuna Jereapa din judeţul Maramureş — judeţeana OSP Baia Mare organizează între 27 Decembrie 1948 şi 6 Ianuarie 1949 o şcoală populară de ski.

Jereapa se află la o altitudine de peste 700 de metri şi este înconjurată de pante pentru ski potrivite unele începătorilor, altele avansaţilor şi consacraţilor. De aici sunt drumuri minunate pentru excursionişti către Tibles (1952 m.) Gutin (1444 m.) şi Prislop (1320). Astfel încât judeţeana OSP care organizează şcoala în colaborare cu secţia de Educaţie Fizică şi Sport a Consiliului Judeţean Baia Mare, a găsit un loc admirabil pentru o şcoală de popularizare a ski-ului.

Cum va fi organizată şcoala

Participanţii vor fi transportaţi dela Baia Mare la Jereapa cu autobuze speciale şi vor fi cazaţi în clădiri puse la dispoziţia OSP de către Societatea „Petroşani" din Baia Mare. Mobilierul şi paturile au fost obţinute dela şcoalle şi organizaţiile de masse din Baia Mare.

Alimentarea elevilor şcolii este asigurată, parte din Baia Mare, parte din comuna Budeşti, situată în apropiere, la 7 km. Buna desfăşurare a cursurilor va fi mult înlesnită de instalaţiile electrice, telefon, radio şi un serviciu medical permanent.

Ce se va preda

Acest curs de ski al cărui scop este popularizarea sporturilor de iarnă în massele largi ale muncitorilor şi elevilor din regiune, precum şi crearea de cadre şi instructori în uzine şi în şcoli, va cuprinde un program foarte interesant şi variat.

Tehnica skiului se va preda în trei grupe: începători, avansaţi şi consacraţi. Vor fi ore speciale de istorie a skiului, rolul educativ al acestui sport şi regulamentul oficial.

Nu vor lipsi din program nici cunoştinţele generale necesare unui skieur ca: anatomie şi fiziologie generală, higienă sportivă (îmbrăcămintea skiorului) prim-ajutor în caz de pericol în munţi (avalanşe, ceaţă, degerături, insolaţii, arsuri) masaj etc.

Se va vorbi deasemenea despre: terenuri şi instalaţii, problema „jemeia şi sportul" şi se vor da lecţiuni numeroase de gimnastică specială pentru ski.

In cadrul problemelor de educaţie sportivă se vor ţine disertaţiuni despre sportul de masse, sportul amator şi cel profesionist, sportul în lume şi în Republica noastră, sarcini şi mod de organizare, clubul şi viaţa de club, organizarea de competiţiuni, calificări şi clasamente.

Educaţia politică va fi în sarcina Consiliului local Baia Mare şi îi vor fi consacrate numeroase ore.

Cine şi-a anunţat participarea

Următoarele grupări din judeţeana Baia Mare şi-au anunţat până acum participarea: Stăruinţa, Petroşani, Topitorul, Ferenczîu, Herja Ferenczîu, Minerul Baia Sprie, Gutinul Cavnic, Rotunda Băiuţi, Minerul-Nistru, Dinamo-Băiţa, Aurum-Valea Borcutului, Clubul Sportiv Copainic, Mânăştur, Cl. Sportiv Sancuţa,

Şi-au anunţat deasemenea participarea muncitorii sportivi din Cluj, Satu Mare, Someş, Dej şi se aşteaptă înscrieri dela Arad, Sighet, Timişoara, Lugoj şi Oradea.

Direcţiunea cursurilor este încredinţată d-lui profesor Lenghel Adalbert care va fi ajutat de un colectiv de profesori şi instructori format din prof. Pop Vasile, d-na Prof. Liza Pop, Bercheş Alexandru şi alţii. La încheierea cursurilor va avea loc un examen în prezenţa unui delegat al Federaţiei de ski, după care cei reuşiţi vor primi premii şi — ceeace e mai important — o diplomă de ajutor de instructor de ski.

Aşa cum e concepută, şcoala populară de ski dela Jereapa promite să-şi atingă din plin scopul propus.

Rămâne ca şi alte judeţene să urmeze exemplul băimărenilor şi să pornească la o acţiune susţinută pentru răspândirea în massele largi populare a sporturilor de iarnă.

REVISTA PRESEI

Libertatea

Relevă un fapt extrem de semnificativ din activitatea sportivă dela Tg. Mureş. Şi anume, scrie în cadrul unui reportaj asupra activităţii clubului Rata:

„Judeţeana locală OSP a făcut eforturi să introducă un spirit nou la Tg. Mureş. Şi aici, ca şi în altă parte, EXISTA PROFESIONISM ŞI VEDETISM. Fireşte, mai este şi acum, dar în orice caz, se înregistrează progrese în munca de lămurire a sportivilor".

Fireşte, nu ne-am îndoit niciun moment că şi la Tg. Mureş se duce o muncă de lămurire a maselor de sportivi. După cum nu ne îndoim nici că există cazuri de profesionism şi vedetism, pentrucă afirmaţia confratelui este categorică. Dar, fără îndoială, că sunt două afirmaţii care se exclud una pe alta. Dacă există operă de lămurire nu mai poate fi vorba de profesionism şi vedetism, şi invers, la cazuri de profesionism şi vedetism nu vedem ce muncă de lămurire se face la Tg. Mureş. Este, evident, o mare greşeală care se face prin menţinerea unei asemenea stări de lucruri dăunătoare, absolut nesănătoase, şi care credem că va fi curmată foarte curând. Chiar cu ajutorul confratelui care a omis să arate care sunt cazurile de profesionism şi cine le încurajează, pentru a le putea stăvili.

Intr'un moment în care se ridică un spirit nou în sportul din RPR, asemenea cazuri nu trebuesc trecute cu vederea, ci semnalându-le în mod precis, să fie combătute cu toată energia

Viaţa Sindicală

Este preocupată de rubrica de „sport" a ziarului Adevărul. Ca şi noi dealtfel, care am semnalat nepotrivirea dintre titlul rubricei şi conţinutul ei, cu caracter pur comercial, dacă vreţi.

Scrie confratele „Viaţa Sindicală":

„Realitatea este cunoscută şi de redactorii dela „Adevărul". Dar, interesaţi să informeze o anumită categorie de cititori despre ultimele evenimente hipice, cititori cărora turful le-a dat ocazia să piardă cândva mari sume de bani nemunciţi, uită, sau nu vor, să vorbească şi despre sportul adevărat".

Foarte just. Nu încape niciun comentariu. „Adevărul" are o rubrică de sport numai pentru cei obicinuiţi să câştige bani fără muncă

România liberă

In cas de atitudine pe terenurile de sport este relevat de acest ziar: cazul jucătorului Pesch dela Petrolul şi a conducătorului echipei roş-albastre.

„...Pesch, o fire foarte emotivă, care, depăşit de importanţa partidei, nu şi-a putut stăpâni nervozitatea, comiţând astfel unele gesturi străine de morala şi disciplina sportivă. La acest capitol e cazul să relevăm atitudinea conducătorului echipei Petrolul care, după un prealabil avertisment dat lui Pesch, l-a oprit să mai continue jocul, deşi prin această hotărâre el periclita şansele echipei sale".

Este vorba de un match de tennis de masă disputat în cadrul Cupei RPR. Cele două atitudini se califică singure. In special a conducătorului Petrolului, care dovedeşte odată în plus că în această grupare responsabilii îşi cunosc sarcinile dela care nu se abat nici chiar atunci când, poate, este în joc victoria. Pentru ei contează prestigiul, morala şi disciplina, nu victoria.

98 — 421.000

(Urmare din pagina 1-a)

nere au putut prin grija OSP să-şi însuşească o experienţă şi să se apropie de stilul cel mai bun, în acelaşi timp, el făcând cunoştinţă şi cu realităţile care duc la lichidarea profesionismului în sport, desfiinţarea vedetismului, atleţii ştiu că fiecare victorie, fiecare nou record aduce cinste sportului din RPR.

Dar la baza tuturor realizărilor, este drumul lung şi glorios al victoriilor obţinute de sportivii sovietici, din experienţa cărora am avut şi mai avem atâtea de învăţat.

Astăzi când sportul nu mai este la discreţia câtorva afacerişti, care trăgeau foloase pe urma vedetelor sportive, ci este la îndemâna tuturor celor ce muncesc, 98 de recorduri doborîte şi 421.000 participanţi în CUT arată rezultatul unei munci cinstite şi însemnează simbolul victoriei regimului de democraţie populară care asigură şi încurajează sportul.

98 şi 421.000 nu sunt altceva decât voinţa tineretului de a lupta alături de îndrumătorul şi sprijinitorul său, Partidul Muncitoresc Român, pentru înfăptuirea socialismului.

Rachiteanu Iosif
din Corpul Gardienilor Publici
Bucureşti

NOTE şi comentarii

Echipa feminină de basketball „C.S.U." nu reprezintă massele studenţeşti

In numărul său de Miercuri, la rubrica de sport, ziarul „SCANTEIA" a publicat un reportaj în care, — privind amănunţit activitatea sportivă a muncitorilor dela „Cauciucul Quadrat", — observând just o stare de fapt, — a criticat la fel de just acţiunea responsabilului de resort, care a adus întreaga echipă de basketball a grupărei reacţionare desfiinţate „Viforul Dacia". Astăzi, cum bine remarcă redactorul „Scânteii", fabrica dispune de cea mai bună echipă de basketball din ţară, însă niciun muncitor nu joacă basketball, nu ştie cum se practică sportul acesta, nici nu cunoaşte activitatea echipei fabricei, deoarece absolut niciunul din jucători nu este salariat al fabricei şi nici nu şi-a dat silinţa să stimuleze activitatea muncitorilor în această direcţie. Deşi — vom adăuga noi — toţi jucătorii fostei „Viforul Dacia" şi-au luat acest angajament în faţa federaţiei, când „Cauciucul Quadrat" i-a legitimat.

Folosim reportajul publicat în „Scânteia", pentru a vorbi despre un caz similar, tot din basketball.

Este vorba de echipa primă feminină a grupărei studenţeşti „C. S. U.", compusă în întregime din jucătoarele altei grupări desfiinţate, „Start Club".

Situaţia este aceeaşi, pentrucă, — aşa cum actuala echipă de basketball a „Cauciucului Quadrat" nu reprezintă massa muncitorilor din fabrică, — tot aşa nici echipa feminină de basketball a „C. S. U." nu reprezintă massele studenţeşti bucureştene, în formaţie figurând o singură studentă şi două elemente provenind din corpul profesoral universitar. Restul: casnice (!) şi eleve.

E drept, statutul „C.S.U." prevede că orice sportiv nestudent poate face parte din cadrele grupări, însă credem că punctul acela a fost trecut ca să evite tendinţele de sectarism şi că se referă la cazuri când totalul practicanţilor — cuprinzând majoritate studenţească — poate fi completat cu o minoritate nestudenţească, — muncitori, militari, elevi...

Aşa cum a procedat „C.S.U.", însă, cu echipa sa feminină de basketball, formată din vârfurile dela fostul „Start Club", n'a făcut decât să gonească după performanţe, cari însă sunt nule atâta vreme cât studentele bucureştene nu sunt reprezentate just în acea formaţie, atâta vreme cât adâncirea sportului de masse printre studentele din Capitală nu se face.

Se impune editarea unor broşuri atletice

Cursurile şcoalei de antrenori şi oficiali atletici, sunt fără îndoială foarte interesante, nu numai pentru cei 45 de elevi ci şi pentru atleţii, conducătorii şi pasionaţii atletici din întreaga ţară. Deacela sugerăm FRA., editarea unei sau mai multor broşuri care să cuprindă materiile acestei şcoale, şi care difuzate în întreaga ţară ar fi un bun îndreptar tuturora

Sportivi şi în afara terenurilor!

Dar aceasta n'o ştie Vecsey, portarul echipei campioane de toamnă ICO. Dacă ar fi ştiut-o fără îndoială că, corespondentul nostru dela Alba Iulia nu ar fi avut prilejul să ne semnaleze o abatere destul de gravă a acestui jucător orădean, după matchul pe care ICO l-a susţinut în acest oraş. Clowneriile la care s'a dedat seara, la masă, în plin public, au impresionat neplăcut pe cetăţenii sobri şi chibzuiţi ai oraşului Alba Iulia. Un sportiv, indiferent de sportul pe care-l practică, trebue să păstreze o ţinută decentă, morală, în orice împrejurare s'ar afla. Pe teren sau în afara lui, jucătorul are datoria să se comporte demn. Nu mai sunt acceptaţi sportivi care înţeleg să se abată dela morala şi ţinuta impusă de clasa muncitoare, de morala proletară.

Atragem serios atenţia jucătorului Vecsey asupra acestei comportări pentrucă o recidivă îi poate aduce o surpriză foarte puţin plăcută. In orice caz, să fie perfect convins că sportului românesc îi este foarte uşor să se lipsească de elementele care nu-i fac cinste.

Dar cele de mai sus pot servi şi grupării ICO, care trebue să se ocupe mai mult de educarea sportivilor săi.

Primul match de basket la Caracal

ACTIVITATEA DIN SEZONUL DE IARNA. — CURSURI DE SKI ŞI CAMPIONAT DE SĂNIUŢE

Venirea sezonului de iarnă, a pus sportivilor din Caracal problema continuării activităţii şi a intensificării ei. In afara sporturilor propriu zise de iarnă, la Caracal se vor practica în acest sezon şi sporturile de sală.

Primul joc de basket la Caracal, va avea loc în sală

Primul joc de basket, cu scop demonstrativ pentru început va fi organizat în cursul acestei luni, în sala liceului teoretic de fete, care va fi amenajată în acest scop. Tot în această sală se va putea face gimnastică, sporturile necesare fiind instalate. Deasemenea va fi organizat un campionat de volley, la care şi-au anunţat participarea echipele: ASTM, Dinamo, CFR, UAER şi Steaua Roşie. In ceea ce priveşte boxul, pugiliştii din localitate pot să-l practice având la dispoziţie sala cinematografului Apollo sau a UTM-ului. Cât despre tennisul de masă, se vor disputa matchuri în sala OSP, iar la antrenamente vor fi puse la dispoziţia amatorilor mingii în mod gratuit.

Patinaj, ski, săniuş...

Aceste trei sporturi de iarnă se bucură de mare atenţie la Caracal. Patinajul, care are mulţi aderenţi printre sportivii din oraş, va avea la dispoziţie două patinoare; acela din parc, şi cel dela ştrand. Rămâne numai să fie rezolvată problema lacului din parc, deoarece primăria tale ghiaţa pentru a o vinde.

Skiul, nu poate fi practicat prea bine, deoarece în apropierea oraşului nu se află dealuri propice. Totuşi, va lua fiinţă o şcoală de ski, pentru elevi şi muncitori, urmând să fie organizate campionate intercluburi. Insfârşit, săniuşul, sportul preferat al tineretului, care până acum a fost lăsat la voia soartei, va fi inclus în programul manifestaţiilor sportive din iarna aceasta făcându-se un campionat pe oraş.

Iarna nu înseamnă inactivitate sportivă. Caracalul, acest centru sportiv nou, deşi nu are posibilităţi, prea mari, dovedeşte că se poate face sport şi în timpul iernii. Ba mai mult chiar, s'au găsit posibilităţi pentru introducerea unui sport, care nu se practica până acum la Caracal: basketul.

Mircea Tudoran
corespondent

CHESTIA PATINOARELOR

Buletinul Institutului Meteorologic Central, anunţă în viitoarele zile, temperaturi variate. (ZIARELE)

— A fi sau a nu fi..?

DOI PRIETENI

de E. ANUCINA

Cei doi prieteni au mers la uzină şi au cerut skiuri, cărţi, instructori şi antrenor. Din iniţiativa lor, s'a reparat sala de sport. Ei singuri au scris lozincile, articolele pentru ziarul de perete: „Fiecare comsomolist trebue să facă sport".

Nu poţi să fi organizatorul colectivului sportiv, fără a fi sportiv. Victor Fadeev, încă din anul 1945, a luat parte la un concurs de alergări. In primăvara anului 1946, Fadeev şi Şubin au participat împreună la crossul raional. Atunci, Fadeev a sosit primul, iar Şubin... ultimul.

Când Victor a vrut să-l consoleze, el i-a spus:

— Nu mai merge aşa! Voi fi primul. Imi dau cuvântul de comsomolist!

Din acea zi, Şubin a început un antrenament serios. A învăţat startul, paşii, a făcut gimnastică. După 15 luni, Rid Şubin a ocupat primul loc la spartakiada uzinei, în cursa de 10.000 m.

*

CEI DOI PRIETENI au terminat şcoala şi au fost trimişi să lucreze în secţia termică. A început o altă viaţă pentru ei. Dar în această nouă şi mare familie, unde se cerea dela ei mult mai mult ca înainte, unde aveau nu numai răspunderea muncii lor, ci chiar a numeroşi alţi oameni, cei doi comsomolişti s'au arătat la fel de neobosiţi.

Victor Fadeev a devenit preşedintele secţiei atletice din uzină. Erau atâtea lucruri, care trebuiau puse imediat la punct... Veneau veşti despre noua Spartakiadă, despre întreceri, despre cross. Trebuiau să se pregătească, să facă ore suplimentare de antrenament. Tinerii cereau echipament. Şi toată uzina vroia, cerea ca sportivii, să iasă învingători.

Victor Fadeev răspundea de secţia sa înaintea comitetului de comsomol. El era răspunzător de toţi sportivii şi în uzină. Dar, niciodată nu s'a întâmplat ca un sportiv să fi fost slab lucrător. Munca, sportul, învăţătura au devenit nedespărţite.

Prima victorie mare a fost premiul decernat cu ocăzia împlinirii a 800 de ani dela întemeierea Moscovei când colectivul sportiv a ieşit primul la Spartakiadă.

Fadeev şi Şubin au luat parte la alergări. Primul a ieşit învingător la 100 m. plat în 11 sec. 3; Şubin a făcut parte din echipa câştigătoare la ştafeta 4 x 200 m. El nu şi-a călcat cuvântul dat.

Cei doi prieteni erau acum socotiţi cei mai buni alergători ai uzinei. In secţia termică, erau printre cei mai preţuiţi lucrători. Când Fadeev a fost trimis să înveţe la şcoala sportivă din Riga, Şubin s'a străduit să muncească pentru amândoi. Victor îi scria regulat prietenului său, întrebându-l cum merge treaba în secţie şi pe stadion.

Intors acasă, Fadeev a recunoscut că i-a fost dor de uzină şi de tovarăşii lui de muncă. Acum, de multe ori ţinea locul antrenorului. Simţea o mare satisfacţie să împărtăşească tuturor sportivilor cunoştinţele sale.

La cursuri, Fadeev a întâlnit pe electricianul Anatolie Agafonov, în vârstă de 18 ani, supranumit „greerul", pentru uşurinţa cu care sărea în înălţime. Anatolie nu dădea, însă acestui lucru o prea mare importanţă.

— Dar tu vei fi cu totul un alt om, dacă te vei ocupa serios de sport, i-a spus Fadeev.

Agafonov a ţinut seama de acest lucru. A început să meargă des pe stadion. Şi într'adevăr, aceste exerciţii i-au făcut viaţa mult mai organizată. Învăţând să cronometreze mişcările şi timpul pe stadion, a început să ţină socoteala de el şi la uzină. Devenind responsabilul organizatoric de educaţie fizică, el a început să aibe răspunderea şi pentru ceilalţi sportivi din uzină. Acum, Anatolie Agafonov, campion al uzinei, la săritura în înălţime, este unul dintre cei mai buni lucrători din secţia lui.

Maşa Salamatchin şi Tania Soloviov pot — deasemenea — să povestească cum preşedintele secţiei le-a chemat pe stadion şi le-a iniţiat în tainele sportului. Primii 100 m. plat, Maşa i-a parcurs în 13 sec. 7. Acest timp nu se putea socoti ca un rezultat strălucit. Dar, Fadeev a văzut în Maşa o viitoare alergătoare. După câtva timp şi multe antrenamente, Maşa a parcurs aceeaşi distanţă în 12 sec. 9 şi a primit clasificarea în categoria I-a. Maşa urmează cursurile serale ale tineretului şi e una dintre cele mai bune lucrătoare ale uzinei şi cea mai tânără campioană a uzinei, pe distanţele de 200, 400 şi 500 m. plat.

Tania Soloviov, după discuţia avută cu Fadeeva, a început să se ocupe serios cu aruncarea suliţei. La Spartachiada Societăţii „Torpedo" din oraşul Gorki, ea a ocupat locul al cincilea.

Dar, dacă întrebi pe Fadeev şi Şubin, la care din recorduri visează, vor răspunde:

— Ca toţi comsomoliştii, tot tineretul din uzină să se ocupe de sport.

Pentrucă visul acesta nu s'a transformat încă în realitate, ei preocupă comitetul de comsomol. Problema aceasta s'a desbătut şi la conferinţa comsomolistă din uzină. Şi când, la această conferinţă, a venit directorul uzinei, el a ascultat cu atenţie nu numai pe acei care vorbeau despre problemele producţiei, ci şi pe cei care cereau materialele necesare practicării sportului.

„Unchiul Vania", aşa cum îl numesc pe director oamenii din uzină, a făgăduit tineretului materialul şi maşinile trebuincioase construirii stadionului lor propriu.

Maşinile au venit la timp şi comsomolul a ieşit la muncă voluntară. Apoi au mai lucrat multe zile în cântece şi veselie, până la apariţia primelor stele.

In aceste zile, uzina construia o maşină nouă. Zilele de muncă voluntară şi de antrenament nu i-au împiedecat pe comsomoliştii să lucreze cu aceeaşi râvnă în uzină.

Şi după ce noua maşină a ieşit din uzină, pe stadionul propriu a apărut echipa de foot-ball „Torpedo", iar alergătorii au venit să vadă culoarele noului stadion.

Pentru inaugurarea stadionului uzinei, au început pregătirile. Şi ca totdeauna, au lucrat neobosiţi Fadeev şi Şubin. Acum, preşedintele secţiei era Şubin, pentrucă Fadeev fusese în ultimul timp foarte bolnav. Dar prietenii lucrau mereu împreună, neluând în seamă această schimbare. Pentrucă ei aveau un singur scop, o singură ţintă, un singur vis: „Impreună cu tot comsomolul patriei iubite, să se pregătească pentru întrecerea cea mai însemnată din viaţa mişcării sportive, viitorul!"